

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iohannis Scheffleri S. R. Eccl. Presbyteri Concilium
Tridentinum antè Tridentinum**

Angelus <Silesius>

Nissæ, 1675

Conclusio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42264

CONCLUSIO.

AD Te tandem, denuò me
converto Lector extranee,
seu Acatholice. Vidisti jam ista
illustria Sanctorum, de singulis
Tridentinæ Fidei articulis testis
monia, quæ omnia perhibue-
runt dum adhuc nec te nec nos
nosset, atque ideò nec tibi nec
nobis vel infensi vel affecti esse
possent. Poterit ne tibi Conci-
lium Tridentinum etiam adhuc
novum esse? Dic mihi nōne vel
soliis luminis naturæ ductu co-
gèris fateri, Romanā Ecclesiam
esse veram Catholicam & Apo-
stolicam Ecclesiam, quam in his
& alijs omnibus cum illa Primi-
civa

Conclusio.

tiva verâ Ecclesia ad amissim.
convenire vides? Poterisne infi-
ciari Lutheranum aut Calvinia-
num tuum coetum esse hæreticū,
quem toto coelo ab illa primi-
tiva verâ Ecclesia distare, ipsique
diametraliter esse oppositum vi-
des? fierine poterit, ut tam san-
ctam ac venerabilem antiquita-
tem magis suspectam habeas,
quàm tui coetūs particularem &
à toto mundo despectam novi-
tatem. Eritne possibile, ut tam
unaninem tot præclarissimorum
totius orbis Christiani Doctorū
contempnas consensum, eiq; tam
paucorum vix uni angulo Ger-
maniae innotescentium tuorum
Professorum fluctuantem præfe-
ras ac discordem sensum? Quo-
tus quisque enim est, vel saltem

Conclusio.

in una Academia, qui cum altero in omnibus cōveniat? ne dicam, quàm enormiter imò turpiter Academia ab Academia Regiomontanus à Lipsiensi, Lipsiensis ab Helmstadiensi, & hic ab alio dissentiat? Cùm è contrà apud Catholicos Hieronymus in Syria, Ambrosius in Italia, Augustinus in Africa, Chrysostronus in Græcia, Hilarius in Gallia, alij alibi multis centenis milliaribus, atque sic diversis locis ac temporibus distincti, suavissimè ac pulcherrimè consentiāt! Sanè sensus iste nō potest provenisse, nisi ex assistentia & illuminatione Spiritûs sancti, qui sibi semper similis, semper idem existens, in omnibus suis idem sensit & docuit. Quapropter si hos rejicis,
irre-

Conclusio.

irreprobabiles testes rejicis, illos
nimirum quos Spiritus S. posuit
regere & docere Ecclesiam DEI,
quosque Christus post Apostolos
ut seipsum audiendos præcepit:
si testimonia, irrefragabilibus re-
fragaris dogmatibus, universali
nimirum cõsensui Ecclesiæ, quã
si quis non audit, ipsius iterum
Christi præcepto, sicut Ethnicus
& publicanus habendus est. Vi-
deas ergò, quid agas. Res est non
parvi momenti, imò maximi, in
vera Ecclesia esse. Agitur enim
de æterna salute, cujus extra Ec-
clesiam veram, nemo particeps
fieri potest.

Sed ne fortè his omnibus non
attentis tibi blandiaris, teq; etiã
in vera Ecclesia esse credas, rumi-
nandum tibi unicum dilemma
pro-

Conclusio.

propono, cum cæteris objectio-
nibus in mea Germanica scripta,
ubi sine dubio omnes resolutas
invenies, remittens.

Ecclesia vera ante Lutherum,
aut nunquam fuit, aut unquam.
Si nunquam, quomodo Christus
dixit, se cum illa mansurum usq;
ad consumationem sæculi, cum
sciverit per 14. sæcula non futurã
in rerum natura?

Si autẽ unquam fuit, fuit aut
in primo, 2do, 3tio, 4to, 5to, aut
uno reliquorũ sæculorum; aut
maximè & infallibiliter cum tem-
poris, cum Christus illi dicta ver-
ba promissionis loquebatur.

Si cum fuit, ex eo ipso evinci-
tur, illam ad hunc usq; diẽ sem-
per fuisse, stante conditione in-
fallibili, quod Christus cum illa
volu;

Conclusio.

voluerit incessabiliter manere,
eamq; contra portas inferorum,
hoc est, contra omnes errores in
fide defendere.

Si fuit quoq; per primū, 2dū,
3tiū, & quartū sæculum, id quod
& asseris & debes cōcedere, cum
nullum tempus defectionis assi-
gnare possis; debet fuisse totali-
ter atque sincerè secundum om-
nem doctrinam & actionē, vera,
sancta, & ab omni qualicumque
etiam errore ac nævo fidei pror-
sus immunis. Ratio est, quia sta-
tim ac incipit errare & deturpari,
incipit esse falsa, & desinit esse
vera Ecclesia, nec est amplius Ec-
clesia.

Si igitur Ecclesia semper, aut
saltem in primis istis sæculis se-
cundum omnes actiones & do-
ctrinas

Conclusio.

Trinas fuit vera, sancta, & ab omni prorsus errore ac nævo fidei imūnis, necessario sequitur, nullum coetum hæreseos infamiã posse effugere, qui illi secundum omnia non sit conformis & unitus, vel illam vellicet, aut erroris ac nævi insimulet.

Cùm igitur notum sit, & tu jam jam largissimè intellexeris in primis illis sæculis, sacrificatum & oblatum Corpus Christi DEO asservatam sacrã Hostiam, communicatum sub una, invocatos Sanctos, creditum purgatorium, oratum pro mortuis, unò verbo, omnia illa astitata fuisse, quæ nunc Romano Catholici agunt: necessario sequitur modernam Romano Catholicam esse illam veram Christi Ecclesiã, illiq; omnes

Conclusio.

omnes debere cōformari & uniri.

Age ergo, fave animæ tuæ. Reconciliare DEO, conformare & unire Ecclesiæ. Conjice te in gremium Matris hujus, ex quo per Patres tuos exsiliisti. Quid tam diu foris hæres? Satis cursum est, satis erratum, satis indultū proprio vel propriæ voluntatis genio. O quàm dulce est, & quàm jucundum, in portu certitudinis quiescere, nec à procellis & fluctibus errorum ac opinionum extra illum hinc inde agitari & impelli! Nemo enim certus esse potest suorum, credendorum, aut quiescere, nisi Catholicus, qui pedem suum super firmam promissionem Christi, & infallibilitate Ecclesiæ ejus fixit. Ratio namq; humana potens est
mille

Conclusio.

mille chimæras sibi fingere, & illis speciem aliquã veritatis prætere: sicut hoc ex omnibus omnium sæculorum hæresibus clarum est. Noli igitur confidere in temetipso & tuo proprio ratiocinio, sed inclina caput tuũ & subijce collum tuum jugo Ecclesiæ, cujus autoritas antiquior est, quàm omnis tua ratiocinatio. Sic fiet ut divina gratia sufficientissimum lumen ad plenariam veritatis cognitionem tibi largi-
tura, tẽque in æterna sua tabernacula receptura sit,
vive ergo & vale.

INDEX